בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום ג', ו' בניסן תשס"ג (08 באפריל)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **ו' בניסן**, בשנת תש"ט (1949-5709), **החלה העליה ההמונית של יהודי לוב** לישראל, שהקיפה – עד לעצמאות לוב בסוף 1951 – למעלה מ- 30,000 נפש. עוד לפני קום המדינה עלו כמה מאות יהודים בחשאי. לאחר עליה זאת נותרו בלוב כ- 3000 יהודים. השלטון העצמאי החדש בלוב לא הציק ליהודים ומכח החוקה הלובית זכו בשיוויון זכויות. לפני מלחמת ששת הימים חיו בלוב כ- 7000 יהודים. בעקבות המלחמה, שוב פרצו בלוב מהומות אנטי-יהודיות, שבהן נרצחו כ- 20 יהודים, וכעבור זמן עזבו מרבית היהודים את לוב – חלקם לישראל. לאחר הפיכת קדאפי (1969) נאסר על היהודים לצאת את לוב. ב- 1970 נמנו בלוב כ- 90 יהודים. [לקסיקון מן המסד ליהדות ולציונות]

~~~

"שואלים ודורשים":

...מה פשר השינוי בצורת האכילה ובסדר המנות. מדוע, אפוא, דווקא בחג הפסח ההלכה קובעת שיש לספר ולהורות לבנים, דין שלא נמצא במועדים אחרים, שגם בהם תוכן רב וחשוב להנחילו לילדינו?

התשובה לכך, נעוצה בקורות עמנו טרם צאתם ממצרים: משה ביקש מפרעה, מלך מצרים, **"בנערינו ובזקנינו נלך"** [שמות י' 9]. אך פרעה מסרב לבקשתו וקובע **"לכו-נא הגברים ועיבדו את ה'..."** [שם שם 11] הנוער, הבנים יישארו במצרים. רק המבוגרים ייצאו לעבוד את אלוקיהם וזאת, מתוך מגמה להעבירם על דתם ולחנכם בחינוך המצרי, ובתוך כך לחסום את עתיד העם היהודי מדור ההמשך. [אולי מתוך כך, ההתנגדות לעצם קיומו של ביה"ס "מקוה-ישראל", עליו קראנו שלשום.]

אכן, מפרשי התורה מצביעים על גזרות מתוכננות אשר **כוונו** דווקא **נגד ילדי ישראל**. בתחילה גזרו על ישראל שלא ללדת ילדים, וכשנולדו הבנים גזר פרעה על המילדות, **"...אם בן הוא וַהַמְתֶּן אותו..."**[שם א' 16], ולאחר מכן הורחבה הגזירה ו**"כל הבן היִלוד היאורה תשליכוהו"**. ועוד הוסיפו חז"ל, כאשר ישראל לא עמדו במכסה היומית בייצור הלבנים, נתבעו לקבוע תינוקות יהודיים בקירות הבניינים כתחליף ללבנים. וכשחלה פרעה בצרעת "היה שוחט תינוקות ישראל ורוחץ בדמם" – מכאן, שאחת היתה שאיפתו של מלך מצרים: לעצור את המשכיותו של העם היהודי. אך הקב"ה ברוב רחמיו הוציא את בניו – אנשים, נשים וטף, באותות ובמופתים מארץ מצרים.

מאז ועד היום למד עם ישראל, כי **בן יתום** – נקרא בן אשר אין לו אב, ואילו **עם יתום** – הוא עם אשר אין לו בנים. סוד גאולתנו הוא בקשר ההדוק שבין דור האבות לדור הבנים כבשורת-העתיד בבוא אליהו הגואל: **"והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם..."** [מלאכי ג' 24] דווקא בחג החירות, אנו מלמדים את בנינו על קורות שעבודם, ועל המגמה הזדונית להכחידם, ולנתקם משרשרת הדורות בישראל. לכן, משנים אנו מסדרי האכילה הנהוגים בכל השנה, כדי לגרותם להתעניין בסיפור יציאת מצרים, ובכך להשיב להם על תמיהתם ולקיים את המצוה המיוחדת לפסח, **"והגדת לבנך ביום ההוא."** בין אם

"קומה אלוקים, שופטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים." [תהלים פ"ב 8]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שלישי**

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל
~~~

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום ג', ו' בניסן תשס"ג (08 באפריל)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

הוא חכם או רשע ואף אם הוא תם או שאינו יודע לשאול עלינו ללמדו. בקשר שבין דור האבות לבנים מוכיחים אנו על המשכיות עַם ישראל ונצחיותו. [במעגלי החיים]

"קומה אלוקים, שופטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים." [תהלים פ"ב 8]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שלישי**

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל